

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060202

DOM
2015-06-15
Stockholm

Mål nr
F 132-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2014-12-15 i mål nr F 3803-14, se bilaga

KLAGANDE

1. M A

2. R W

Samma adress som 1

MOTPARTER

1. Årsta Havsbads samfällighetsförening
Box 32
137 97 Årsta Havsbad

2. Ägare till övriga deltagande fastigheter i ga:1 i Haninge kommun

SAKEN

Anläggningsförrättning för omprövning av ga:1 m.m. i Haninge kommun
(Lantmäteriets ärendenr AB061770)

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår M As och R

Ws begäran om syn.

2. Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1211408

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-15:00

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

M A och **R W** har yrkat att deras fastighet A även fortsättningsvis ska stå helt utanför ga:1. De har även yrkat att syn ska hållas på platsen.

Årsta Havsbads samfällighetsförening (samfällighetsföreningen), som har ansökt om förrättningen, har yttrat sig i målet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

M A och **R W** har anfört i huvudsak samma omständigheter som i underinstanserna med bl.a. följande förtydliganden och tillägg. Det är inte av väsentlig betydelse för A att medverka i gemensamhets-anläggningen. Någon redogörelse för varför vissa fastigheter har undantagits från gemensamhetsanläggningen ges inte. A har alltid haft egen anläggning med badplats, strand med tillhörande vattenområde, båtbygga, parkering m.m. samt egen utfart på allmän väg som drivs av Trafikverket. Vid tidigare förrättningar har A alltid lämnats utanför med motiveringen att fastigheten ansetts ha helt egna förutsättningar och inte ha någonting alls gemensamt med det delvis omgärdande fritidshusområdet. Ingenting har ändrats sedan tidigare förrättningar. Mark- och miljödomstolen framhäver att belysningen efter den allmänna landsvägen är det viktiga och väsentliga i bedömningen om A ska vara med i ga:1. Detta argument motiverar inte att fastigheten ska vara med i gemensamhets-anläggningen. Däremot skulle en skälig kostnad för nyttjande av belysningen kunna belasta fastigheten. Den s.k. centrumanläggningen har inte något väsentligt värde för A.

Anledningen till att de inte har ifrågasatt andelstalet i sig självt eller dess storlek är att de anser att A inte ska belastas med något andelstal över huvud taget.

Lantmäteriets uttalande angående andelstalet för deras fastighet är motsägelsefullt. Fastigheten har tilldelats ett lägre andelstal med hänsyn till att fastigheten enligt Lantmäteriet inte har behov av gemensamhetsanläggning till väsentliga delar. Trots

detta hävdar Lantmäteriet att det är väsentligt att A ingår i gemensamhetsanläggningen.

För att en opartisk och rättvisande bedömning av den s.k. centrumanläggningen ska kunna göras skulle det vara önskvärt med syn på plats.

Samfällighetsföreningen har anfört i huvudsak följande. Samtliga boende inom detaljplanelagt område som åtnjuter alla faciliteter i området ska solidariskt vara med i ga:1 och betala samfällighetsavgift för administration och förvaltning av det stora område som Årsta Havsbad utgör. Som medlem i samfällighetsföreningen får man förutom att njuta av promenader på iordningsställda strandpromenader även hyra föreningsgården, använda bastun vid havet och spela tennis på tennisbanorna. Det anordnas olika aktiviteter för alla medlemmar i samfälligheten. Samfällighetsföreningen har ansvar för 1,6 kilometer väg, som inte gagnar A utom vid promenader, men föreningen betalar för drift och underhåll avseende belysningen genom hela Årsta Havsbad.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Föreliggande utredning i målet ger ett tillräckligt underlag för prövning och syn på platsen behövs därmed inte. M As och R Ws begäran om syn ska därför avslås.

Enligt 5 § anläggningslagen (1973:1149) får gemensamhetsanläggning inte inrättas för annan fastighet än sådan för vilken det är av väsentlig betydelse att ha del i anläggningen. Andelstal i fråga om kostnaderna för anläggningens drift ska enligt 15 § andra stycket anläggningslagen bestämmas efter vad som är skäligt med hänsyn främst till den omfattning i vilken fastigheten beräknas använda anläggningen.

Mark- och miljööverdomstolen delar mark- och miljödomstolens bedömning att det är av väsentlig betydelse för A att delta i ga:1, bland annat på grund av att belysningen längs den allmänna vägen ingår i gemensamhetsanläggningen.

Klagandena har endast yrkat att deras fastighet ska stå utanför gemensamhetsanläggningen. Enligt praxis ska talan om att viss fastighet ska befrias från skyldighet att delta i en gemensamhetsanläggning även anses innefatta yrkande om att fastigheten, om begäran om befrielse inte skulle bifallas, bör ges ett så lågt andelstal som möjligt (se rättsfallet NJA 1976 s. 493). Mark- och miljööverdomstolen prövar därför om det finns skäl att sätta ner andelstalet för A.

Lantmäteriet har beslutat att alla bebyggda bostadsfastigheter som deltar i gemensamhetsanläggningen får lika andelstal, andelstalet 1. Undantag har gjorts för några fastigheter, bl.a. A, som har fått andelstalet 0,7. Som skäl för att fastställa ett något lägre andelstal för A m.fl. har Lantmäteriet anfört att fastigheterna är stora till ytan med egen parkering och att de har egen strand och brygga.

Lantmäteriet har således vid sitt beslut om andelstal tagit hänsyn till att A inte använder alla delar i gemensamhetsanläggningen. Mark- och miljööverdomstolen finner inte skäl att sätta ner andelstalet ytterligare, utan bedömer att andelstalet 0,7 får anses skäligt med hänsyn till i vilken omfattning som fastigheten beräknas använda anläggningen. Överklagandet ska därmed avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv och Roger Wikström, tekniska rådet Cecilia Undén samt hovrättsrådet Malin Wik, referent.

Föredragande har varit Ulrika Agerskans.

NACKA TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2014-12-15
meddelad i
Nacka Strand

Mål nr F 3803-14

KLAGANDE

1. M A

2. L F

3. K M

4. C P

5. R W

MOTPARTER

Övriga ägare av deltagande fastigheter i ga:1 i Haninge kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut den 28 maj 2014 i ärende nr AB061770, se bilaga 1

SAKEN

Anläggningsförrättning för omprövning av ga:1 m.m. i Haninge kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandena.

Dok.Id 390269

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1104 131 26 Nacka Strand	Augustendalsvägen 20	08-561 656 00 E-post: mmd.nacka@dom.se www.nackatingsratt.domstol.se	08-561 657 99	måndag – fredag 08:30-16:00 -

BAKGRUND

Lantmäteriet beslutade vid förrättning den 28 maj 2014 om bl.a. omprövning enligt 35 § anläggningslagen (1973:1149) av ga:1. Den första gemensamhetsanläggningen inrättades med lagakraftvunnet beslut 1985 med ett mindre tillägg 2000.

ga:1 har till ändamål vägar inom området (med undantag av Årsta Havs-badsvägen och en väg med rundslinga till Årsta havsbad), vägbelysning, dagvatten-ledningar och dagvattendiken, parkeringsplatser, grönområden, badområde med tillhörande anordningar, centrumanläggning med torg och restaurangbyggnad, butik/servering/bageri, expeditionsbyggnad med övernattningslägenheter och museibygnad, föreningsgård, klubbhus, förråd, materialgård, förrådsbyggnader, hamn med båtbyggor och båtuppläggningsplatser, tennisbanor, bastuanläggning och dansbana.

Anläggningen är utförd. Antalet deltagande fastigheter är 833 stycken, varav ca 80 % enligt förrättningshandlingarna är fritidshusfastigheter och ca 20 % permanentusfastigheter. Gemensamhetsanläggningen förvaltas av Årsta Havsbads samfällighetsförening (föreningen). Föreningen har i ansökan inkommen till Lantmäteriet den 19 juni 2006 ansökt om omprövning av gemensamhetsanläggningen. Anledningen till omprövningen är bl.a. att en ny detaljplan vunnit laga kraft 2011 och att kommunalt vatten och avlopp avses dras in i området 2014 – ca 2017. Vid tiden för ansökan var beslut inte fattat avseende huvudmannaskapet för anordningarna för vatten och avlopp. Vid förrättningens avslutande var beslut fattat att Haninge kommun ska vara huvudman för VA-anläggningen. Framtida kommunalt VA innebär att vattenanläggningen inte längre behövs i ga:1. Eftersom VA-ledningar kommer att avvecklas successivt bildas även en tillfällig ga:7 för förvaltning av vattenförsörjningsanläggning och avloppsledningar.

Lantmäteriets beslut har överklagats till mark- och miljödomstolen av M A, L F, K M, C P och R W.

YRKANDEN M.M.

M A och R W, gemensamma ägare till A, har yrkat att deras fastighet även fortsättningsvis helt ska stå utanför ga:1 och Årsta Havsbads samfällighetsförening.

K M, ägare till B, **C P**, ägare till C, och **L F**, ägare till D, har i likalydande skrivelse yrkat att det av anläggningsbeslutet ska framgå att hela ga:1 ska omprövas efter fem år och inte endast centrumanläggningen. Om inte alla delar av gemensamhetsanläggningen kan omprövas yrkar de att vägarna ska omprövas efter fem år. Vidare yrkar de, som det får förstås, att permanentboende och sommarboende ska ha olika andelstal efter hur mycket man använder vägarna.

GRUNDER OCH UTVECKLANDE AV TALAN

M A och R W har huvudsakligen anfört följande till stöd för sin talan.

A är belägen mot havet med eget vattenområde intill Årsta brygga och har som närmsta granne fastigheten E som ägs av Skärgårdsstiftelsen. E upplåts till största delen för olika näringsverksamheter såsom kiosk, parkering och garage och ingår inte i omprövningen av ga:1, vilket inte A heller borde göra.

A var belägen på platsen redan innan HSB planerade och byggde stugområdet som fick namnet Årsta Havsbad. Så småningom bildades Årsta Havsbads samfällighetsförening (ÅHS) som då övertog området från HSB. Fastigheten är en sjötomt med strand och tillhörande privat brygganläggning samt egen utfart på allmän väg. Det har därför aldrig någonsin funnits något som helst samröre med ÅHS. A har alltid haft eget vatten- och avloppssystem med brunnar och slamtankar. Fastigheten har även helt andra byggregler än fritidssamhället som delvis omgärdar fastigheten. I byggreglerna nämns bland annat att fastigheten får utvecklas efter sina egna förutsättningar.

Den gemensamhetsanläggning som finns inom ÅHS nyttjas absolut inte av fastigheten på något sätt. Att föreningen valt att driva belysning utefter den allmänna landsvägen i egen regi är helt upp till dem. Detta berör inte fastigheten på något sätt. Samtliga trafikanter på den allmänna landsvägen kan i sådana fall anses vara nyttjare av deras belysning.

Lantmäteriets argument för att A ska ingå i ga:l strider helt mot deras eget uttalande. A har tilldelats ett lägre andelstal just med hänsyn till att Lantmäteriet inte anser att fastigheten har behov av ÅHS gemensamhetsanläggning till väsentliga delar, såsom exempelvis badplats, båtbyggor och parkering. Att A skulle kunna nyttja deras restauranglokal och föreningsgård som enda argument räcker inte som fullgod anledning för att A ska ingå i ga:l och ÅHS. A har alltid helt lämnats utanför tidigare förrättningar och även vid tidigare samfällighetsbildningar och det har aldrig varit någon diskussion angående A och dess medverkan. Det är av väsentlig betydelse för fastigheten att inte medverka i gemensamhetsanläggningen. En medverkan försämrar definitivt fastighetens möjligheter att som skärgårdsfastighet i framtiden agera som egen juridisk person vid olika uppkommande ärenden.

L F, M och C P har huvudsakligen anfört följande till stöd för sin talan.

Till Lantmäteriet har framförts två önskemål i samband med nytt anläggningsbeslut. Omprövning ska kunna ske efter fem år, för anläggningens alla delar, inte enbart centrumanläggningen och det ska vara olika andelstal för väghållning beroende på om man är permanentboende eller sommarboende. Inget av dessa önskemål är beaktade i beslutet. Argumenten i Lantmäteriets resonemang för att inte acceptera olika andelstal är; för liten kostnadsskillnad, osäker omvandlingstakt och för arbetskrävande administration om boendeform ska beaktas.

Idag är det liten kostnadsskillnad, men det beror på att kostnaderna fördelas lika på alla och att vinterväghållningen inte utförs i hela området. Omvandlingstakten är

mycket osäker. Det har inte gjorts någon undersökning (t.ex. en enkät), utan allt grundas på antaganden. Detta ger en stark anledning till omprövning om fem år. När det gäller administration av permanent- eller fritidsboende kommer kommunen att få uppgift om detta i och med att de som fortsätter att vara sommarboende kommer att få sitt vatten avstängt över vintern genom kommunens försorg (liksom idag sker med sophämtning) om man så önskar. I nuläget är det viktigaste att anläggningsbeslutet kan omprövas även när det gäller väghållning efter fem år.

Områdets utveckling är mycket osäker. Hittills har fördelningen permanentboende/-fritidsboende fördelats på 20/80 % (enligt folkbokföring 2012, enligt rundvandring i området på vintern med snö som avslöjar fotspår/skottning för ca 8 år sedan). Det är stor skillnad på servicekrav av permanentboende jämfört med sommarboende, men dessa kostnader går inte att beräkna på realistiskt sätt ännu. För att få en rättvisande kostnadsskillnad måste man också jämföra ur båda kategoriernas perspektiv, dvs. ska kostnaden delas av alla eller enbart av permanentboende. Det är 830 fastigheter, varav 20 % permanentboende, dvs. 166 och alltså 664 sommarboende.

Krav ställs på ytterligare snöröjning och kostnaden för det kommer sannolikt att öka avsevärt eftersom bortforsling av snö blir nödvändig, då det är mycket ont om avstjälningsytor för snön. Det är skillnad på användning av väg för permanentboende och sommarboende. Självklart ska sommarboende betala för vägstnader, men bara i relation till hur mycket man använder vägen. Sommarboende bidrar avsevärt till vintervägstnader. Allmänt vägunderhåll, snöröjning undantaget, kostade i medeltal de senaste åren ca 197 000 kr/år. Skulle de sommarboende enbart betalat för ett halvt år hade det blivit 119 kr/fastighet och kostnaden för permanentboende om de betalat för hela året blivit 712 kr/fastighet. Till stöd för sin talan hänvisar de till siffror som visar kostnader för de tre senaste årens snöröjning och fördelning per fastighet, respektive per fastboende enligt Årsta Havsbad's samfällighets resultaträkning.

DOMSKÄL

Mark- och miljödomstolen har med stöd av 31 § anläggningslagen och 16 kap. 8 § första stycket fastighetsbildningslagen (1970:988) avgjort målet utan sammanträde.

Frågorna i målet är:

- 1) om A ska vara deltagare i ga:1,
- 2) om andelstalen för väghållning ska vara lika för permanentusfastigheter och fritidshusfastigheter, samt
- 3) om ga:1, utöver vad som redan har beslutats för centrumanläggningen, ska omprövas om fem år. Domstolen bedömer nedan dessa frågor under särskilda rubriker.

Ska A vara deltagare i ga:1?

Lantmäteriet har beslutat att det är av väsentlig betydelse (enligt 5 § anläggningslagen) för A att vara deltagare i ga:1. Lantmäteriet bedömer att det är rimligt, skäligt och av väsentlig betydelse att samtliga bostadsfastigheter inom detaljplaneområdet är med i ga:1. Inom gemensamhetsanläggningen finns anläggningar som på ett eller annat sätt är väsentliga för alla planområdets fastigheter som t.ex. vägbelysning, centrumanläggningar, badplats, båtbygggar och parkering.

M A och R W anser att deras fastighet inte har behov av t.ex. badplats, båtbygggar och parkering, då fastigheten är en sjötomt med strand, privat brygganläggning och egen utfart mot allmän väg. Vidare har de eget vatten- och avloppssystem. De har därför yrkat att de helt ska stå utanför Stads-berga ga:1.

Av förarbetena till anläggningslagen (prop. 1973:160 s. 151) framgår bl.a. att avgörande för om s.k. tvångsanslutning får ske i princip bör vara om det föreligger ett påtagligt behov för fastigheten att ha tillgång till den nyttighet som avses med gemensamhetsanläggningen. Om fastigheten redan är utrustad med en separat anläggning som fyller samma funktion som den aktuella gemensamhetsanläggningen, så bör anslutning som regel inte komma i fråga. Som exempel från rättspraxis där väsentlighetsvillkoret har ansetts uppfyllt, trots att de klagande t.ex. har haft egen utfart till allmän väg, kan nämnas avgöranden från Svea hovrätt den 25 november 2008, mål nr Ö 2007-08, från Hovrätten för Västra Sveriges den 29 juni 2004, mål nr Ö 3227-03 samt från Hovrätten för Nedre Norrland den 29 juni 2004,

Ö 1286-02. I sistnämnda fall uttalade hovrätten bl.a. att det var av väsentlig betydelse att åstadkomma en totalt sett väl fungerande väghållning och att det får anses ligga i alla fastighetsägares intresse, att alla fastigheter som har anknytning till vägsystemet solidariskt medverkar i föreningen.

Mark- och miljödomstolen gör bedömningen att A ska vara deltagare i ga:1. Det som i första hand är väsentligt för fastigheten av ändamålen i gemensamhetsanläggningen är belysningen längs den allmänna vägen, Årsta Havsbadvägen. I andra hand är det även väsentligt för fastigheten att delta i centrumanläggningen med torg och restaurangbyggnad, butik/servering/bageri och expeditionbyggnad med övernattningslägenheter, särskilt då området Årsta Havsbad från början byggts ut som ett eget samhälle. Dessa faktorer ger stöd för att A ska vara deltagare i ga:1, även om fastigheten redan är utrustad med vissa separata anläggningar som får sägas fylla samma funktion som delar av den aktuella gemensamhetsanläggningen. Lantmäteriet har gett fastigheten ett reducerat andelstal 0,7 då fastigheten är stor till arean med egen parkering, egen strand och brygga. Frågan om själva andelstalet *i sig* är inte ifrågasatt i målet av M A och Ri W. Lantmäteriets beslut ska därför sammanfattningsvis stå fast såvitt avser deras fastighet.

Ska andelstalen för väghållning vara lika för permanentusfastigheter och fritidshusfastigheter?

Det noteras inledningsvis att samtliga bebyggda bostadsfastigheter inom Årsta Havsbad idag, dvs. innan denna anläggningsförrättning, har samma andelstal oavsett om de är permanentusfastigheter eller fritidshusfastigheter.

Lantmäteriet har i anläggningsbeslutet inte beslutat om någon ändring. Lantmäteriet har angivit vilka faktorer som har vägts in i denna bedömning. Dessa faktorer är storleken på kostnadsskillnaderna i gemensamhetsanläggningen om bostadsformen skulle påverka andelstalet, snabbheten i omvandlingen av området, flera ändamål i gemensamhetsanläggningen, att det ska vara hanterbart för en styrelse i det administrativa arbetet samt skälighet och rimlighet.

L F, K M och C P har yrkat att det ska vara olika andelstal för våghållningen beroende på om man är permanentboende eller sommarboende.

Enligt 15 § anläggningslagen bestäms andelstal för en gemensamhetsanläggnings utförande efter vad som är skäligt med hänsyn till främst den nytta fastigheten har av anläggningen, medan andelstal avseende drift bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn främst till den omfattning i vilken fastigheten beräknas använda anläggningen. Vid bestämmande av andelstalen ska hänsyn inte tas till ett mer eller mindre tillfälligt eller personligt begagnande av anläggningen utan endast till stadigvarande förhållanden som hänger samman med fastighetens utnyttjande för sitt ändamål (prop. 1973:160 s. 215). Det kan i vissa fall finnas anledning att göra skillnad mellan permanentbostäder och fritidsbostäder vid bestämmande av andelstal, beroende på hur fastigheten bedöms utnyttjas stadigvarande (jfr. Mark- och miljööverdomstolens avgörande den 28 oktober 2014 i mål nr F 3656-14). Ofta måste enkla och schabloniserade grunder för andelstalen tillämpas.

Mark och miljödomstolen gör i nu aktuellt fall ingen annan bedömning än Lantmäteriet, dvs. det är rimligt med samma andelstal för samtliga bebyggda bostadsfastigheter inom det område som omfattas av detaljplanen. Förutom de av Lantmäteriet angivna skälen vad gäller kostnadsskillnader, omvandlingstakt etc. (s. 3 i beslutet, PR2) bör hänsyn tas även till det geografiska läget avseende Årsta Havsbad inom Storstockholmsregionen, med relativt korta avstånd till Haninge och Stockholm med goda trafikförbindelser (allmän väg, Årsta Havsbadsvägen, genom området) och buss/tåg-förbindelse från Årsta Havsbad till Haninge och Stockholms Centrum. Omvandlingstrycket från fritidshus till permanenthus kan även komma att öka i takt med att Årsta Havsbad ansluts till det kommunala VA-nätet. Möjligheterna att permanent bo i Årsta Havsbad bedöms därmed som goda, vilket ytterligare talar för gemensamma andelstal. Överklagandena ska därför avslås och Lantmäteriets beslut stå fast avseende andelstal för fritidshus och permanenthus.

Ska ga:1, utöver centrumanläggningen, omprövas efter fem år?

Lantmäteriet har beslutat att gemensamhetsanläggningen får omprövas efter fem år när det gäller centrumanläggningen även om villkoren för omprövning enligt 35 § anläggningslagen inte är uppfyllda.

L F, K M och C P yrkar i första hand att alla delar i gemensamhetsanläggningen, och i andra hand enbart vägarna, ska kunna omprövas efter fem år.

Mark- och miljödomstolen konstaterar att det finns flera alternativa möjligheter att ändra andelstalen i en gemensamhetsanläggning. Av 43 § anläggningslagen framgår att överenskommelse kan träffas om ändrade andelstal, vilken får samma verkan som ny förrättning under förutsättning att den godkänns av Lantmäteriet. Om ändrade förhållanden inträder som väsentligt påverkar frågan, eller om det kan påvisas ett klart behov av omprövning kan en gemensamhetsanläggning även omprövas enligt 35 § anläggningslagen. Av anläggningsbeslutet framgår vidare att föreningens styrelse enligt 24 a § anläggningslagen får delegation att ändra andelstalen i vissa fall. Att i ett anläggningsbeslut föreskriva bestämmelser om att omprövning får ske efter en viss tid bör tillämpas med viss urskiljning (prop. 1973:160 s. 219 x).

Domstolen noterar att en anläggningsförrättning avseende en omprövning av en så omfattande gemensamhetsanläggning som ga:1 med 833 deltagande fastigheter och flera olika ändamål kan bli relativt kostsam. I och med prövningen av ga:1 inom ramen för denna förrättning finns det inte några uppenbara osäkerheter i gemensamhetsanläggningen, utöver centrumanläggningen. Domstolen gör bedömningen att då det enligt vad som beskrivits ovan finns andra vägar för att få ett anläggningsbeslut prövat, finns det inte skäl att i anläggningsbeslutet föreskriva en tidsfrist inom vilken hela gemensamhetsanläggningen, alternativt frågan om vägarna, ska omprövas. Överklagandet ska därför avslås även i denna del och Lantmäteriets beslut stå fast.

Sammanfattningsvis avslår mark- och miljödomstolen överklagandena med de skäl som har angetts ovan. Vad de klagande i övrigt har anfört medför ingen annan bedömning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 5 januari 2015. Prövningstillstånd krävs.

Erika Ekman

Björn Hedlund

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Erika Ekman, ordförande, och tekniska rådet Björn Hedlund.